

Sk 26,13.-28.

13 Když jsem byl na cestě, králi, spatřil jsem o poledni světlo z nebe, jasnější než slunce. Jeho záře obklopila mne i ty, kdo šli se mnou.

14 Všichni jsme padli na zem a já jsem uslyšel hlas, který ke mně mluvil hebrejsky: 'Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? Marně se vzpínáš proti bodcům.'

15 Já jsem se zeptal: 'Kdo jsi, Pane?' A Pán řekl: 'Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.'

16 Ale zvedni se, povstaň. Neboť proto jsem se ti zjevil, abych tě učinil svým služebníkem a svědkem toho, co jsi spatřil a co ti ještě dám poznat.

17 Budu tě chránit před izraelským národem i před pohany, k nimž tě posílám,

18 abys otevřel jejich oči a oni se obrátili od tmy ke světlu, od moci satanovy k Bohu, a vírou ve mne dosáhli odpuštění hříchů a podílu mezi posvěcenými.'

19 A tak jsem se, králi Agrippa, nemohl postavit proti nebeskému vidění,

20 a kázal jsem nejprve obyvatelům Damašku a Jeruzaléma a po celé judské zemi, a pak i pohanům, aby se v pokání obrátili k Bohu a podle toho žili.

21 Z toho důvodu se mne Židé zmocnili, když jsem byl v chrámě, a chtěli mě zabít.

22 Ale Bůh mi pomáhal až do dnešního dne, a tak zde stojím jako svědek před velkými i malými. Neříkám nic než to, co předpověděli proroci i Mojžíš:

23 Mesiáš má trpět, jako první vstane z mrtvých a bude zvěstovat světlo lidu izraelskému i pohanům."

24 Když se Pavel takto hájil, zvolal Festus. "Jsi blázen, Pavle, mnoho vědomostí tě připravuje o rozum!"

25 Pavel odpověděl: "Nejsem blázen, vznešený Feste, nýbrž mluvím slova pravdivá a rozumná.

26 Vždyť král to všechno zná, a proto také k němu mluvím otevřeně. Jsem přesvědčen, že mu nic z toho není neznámo. Vždyť se to neudálo někde v ústraní.

27 Věříš, králi Agrippa, prorokům? Víím, že věříš."

28 Agrippa odpověděl Pavlovi: "Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem."

Saul byl žid, farizej, ve škole s velmi dobrým prospěchem. Zachovával všechna nařízení, dokonalý, hrdý. Ale stala se změna – při pronásledování Kristovské sekty při cestě do Damašku chtěl přivést lidi k potrestání do Jeruzaléma. Oslepený Saul – Pavel je v Damašku. Ananiáš – židokřesťan, možná jeden z těch, kteří měli být odvedeni v poutech, je osloven Bohem.

Sk 9, 10.-15.

10 V Damašku žil jeden učedník, jménem Ananiáš. Toho Pán ve vidění zavolaal: "Ananiáši!" On odpověděl: "Zde jsem, Pane."

11 Pán mu řekl: "Jdi hned do ulice, která se jmenuje Přímá, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí

12 a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl."

13 Ananiáš odpověděl: "Pane, mnoho lidí mi vyprávělo o tom člověku, kolik zla způsobil bratřím v Jeruzalémě."

14 Také zde má od velekněží plnou moc zatknout každého, kdo vzývá tvé jméno."

15 Pán mu však řekl: "Jdi, neboť on je mým nástrojem, který jsem si zvolil, aby nesl mé jméno národům i králům a synům izraelským."

Ananiáš jde do domu, vidí Saula se modlit. Vložil na něho ruce ve jménu Ježíše Krista. Saul prohlédl a hned se nechal pokřtít. Z pronásledovatele je ten, kdo vyznává Ježíše Krista jako Spasitele.

Pavel se vrací se sbírkou k jeruzalémským bratřím. Agabos mu předpověděl vězení, ale Pavel věděl, že je povolán jít.

Sk 21,17.-20.

17 Když jsme přišli do Jeruzaléma, přijali nás bratři s radostí.

18 Nazítří se Pavel odebral i s námi k Jakobovi, kde se sešli všichni starší.

19 Pavel je pozdravil a vyprávěl jim podrobně všechno, co Bůh jeho působením vykonal mezi pohany.

20 Když to vyslechli, chválili Boha. Potom řekli Pavlovi: "Pohleď, bratře, kolik tisíc židů uvěřilo v Krista, a všichni jsou nadšenými zastánci Zákona."

Sohlasili křesťané se vším?

Verš 25

Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrmy, obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezbavených krve, a že se mají vyvarovat smilstva."

„ale ty, Pavle, jsi žid, podrob se očistnému obřadu, prokaž že jsi věrný zákonu.“ Ale ani očistný obřad mu nebyl nic platný. Poslední den ho uviděli židé a chtěli ho zabít. Kde v tu chvíli byli jeruzalémští bratři? Nechali ho davu napospas. Hlavně když měli svou sbírku... Pavla muselo před rozlíceným davem zachránit vojsko. Pavel na schodech k lidem ještě jednou promlouvá. **Kap.22.** Připomněl pověření od Pána. Dav znovu křičel a proto ho vojáci odnesli do pevnosti.

Pavel byl Říman, měl jistá privilegia. Nesměl být odsouzen bez soudu. Byl proto vyslýchán, ale výslech neprobíhal, jak by měl. Rada se hádala o to, kdo má pravdu. Více než 40 lidí se spojilo a chtělo Pavla zabít. Zapřísáhli se, že nebudou jíst ani pít, dokud bude Pavel naživu. Záměr byl prozrazen a Pavel byl odvezen z pevnosti. Bylo řečeno, že neprovedl žádný čin, za který by si zasluhoval smrt nebo vězení.

Ale i tam ho dohnala zloba jeruzalémské velerady. Znovu zasedl soud, znovu byl vyzván Pavel k obhajobě. Bůh se dotkl srdce lidí v radě a ti šli za Pavlem, aby jim o Ježíši Kristu povídal. Dokonce i král Herodes měl při návštěvě touhu vidět Pavla (Bůh předpověděl, že Pavel bude promlouvat před nejvyššími představiteli světa). Pavel svědčil o Ježíši v přijímacím paláci I před králem Agrippou a vysokými důstojníky. Vypověděl příběh o svém obrácení.

„...a vírou ve mne dosáhli odpuštění hříchů a podílu mezi posvěcenými.“ Představil Ježíše Krista jako zaslíbeného Mesiáše pro židy i pohany.

„Věříš prorokům, králi Agrippa? Víím, že věříš.“ Agrippa řekl: „Málem bys měn přesvědčil, abych se stal křesťanem.“

Pavel nad zákon staví milost danou obětí Ježíše Krista. Nikdo jiný nebyl schopen oslovit krále, důstojníky...
Bylo jeho evangelium jiné, než evangelium židokřesťanů? A jak je to s námi?

Nebuďme jako Galatští, nepřekrucujme tu zvěst, která vede ke spasení.